

[Statsministeren.]

har. Det har ogsaa været min Opfattelse, at dette Hensyn var taget ved Lovforslagets Udarbejdelse, idet der jo findes et Antal Haandværkere, som baade paa Byggeomraadet og paa Ingeniøromraadet tager en ekstra Uddannelse efter deres haandværksmæssige Uddannelse og bliver i Stand til at udføre Arbejder af den Art, som eksempelvis har været nævnt. Jeg kan ikke antage, at det kan være Hensigten at udelukke saadanne fra Adgang til en Enerets-Benævnelse, for saa vidt deres Uddannelse er en saadan, som afsluttes med en offentlig kontrolleret Prøve. Det kan selvfølgelig foregaa paa Universitetet eller anden akademisk Læreanstalt, men det kan ogsaa foregaa paa tekniske Skoler, Konstruktørskoler, eller hvad disse Anstalter nu maatte blive kaldt, som i den Henseende kunde opstaa, Skoler, som ogsaa er undergivet Statens Tilsyn og Kontrol, og hvorfra mange dygtige Folk er udgaaet, som det vil være urimeligt at søge at udelukke, fordi de ikke har faaet en akademisk Uddannelse.

Hele dette Omraade er jo nyt i dansk Lovgivning, og det er derfor rigtigt at prøve Sagen i et Udvalg og dør søge den Opklaring, som det er muligt at tilvejebringe. Det er utvivlsomt ogsaa rigtigt, at man under den fortsatte Administration af Sagen bør tilstræbe baade Ensartethed og Fasthed paa dette Omraade. Naar det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) nævnte som en Mulighed, at Eneretten kunde gives af de respektive Fagministre, er det naturligvis rigtigt, at dette meget vel lod sig gøre. Men dels maa man antage, at Statsministeriet overfor Fagministerierne repræsenterer det mere almene Synspunkt, dels vil det sikkert være ønskeligt, at man faar en fast Linie og Ensartethed i Arbejdet, hvilket formentlig dog bedst opnaas, naar alle Sager passerer eet bestemt Ministerium. Naar Statsministeriet har overtaget denne Sag, skyldes det ogsaa et Ønske fra alle de øvrige Ministerier, som har været taget med paa Raad om Sagen, og det stemmer ogsaa med deres Ønsker, at Statsministeriet i den kommende Tid bliver det Ministerium, der sluttelig tager Standpunkt til de Sager, som maatte foreligge i de enkelte Ministerier.

Under Hensyn til, at Sagen skal behandles videre i Udvalg, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg haaber, at man maa naa til en saadan Opklaring, at det kan tjene til at fremme Sagen i det Omfang, hvori den har Interesse for Offentligheden.

Stensballe: Jeg kan heller ikke sige andet end, at det forekommer mig, at det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) har taget fejl i sin Argumentation, idet det, Lovforslaget omhandler, er Enerets-Benævnelse for dem, som har en bestemt Uddannelse, og som har afsluttet med en bestemt Prøve. Der er jo ikke Tale om, at det skal være en Enerets-Bevilling for en vis Virksomheds Udførelse, ej heller for Konsulentvirksomhed paa et vist Omraade, men Benævnelsen skal alene fremhæve, at vedkommende er i Besiddelse af den bestemte Uddannelse eller har bestaaet den bestemte Prøve eller begge Dele. Naar det ærede Medlem sagde, at han virkelig ikke havde noget imod, at f. Eks. cand. polyt. er blev beskyttet som saadanne, for han kunde ikke tro, at nogen vilde kalde sig cand. polyt. uden at være det, ja, saa er det, som den højtærede Statsminister allerede har gjort opmærksom paa, rimeligvis undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er nævnt et Eksempel paa, at en Mand kaldte sig cand. polyt. uden at være det, og der findes adskillige Eksempler derpaa. Derfor har man fra de paagældende Foreningers Side forsøgt, om man kunde komme igennem med Benyttelse af Loven om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse. Det har imidlertid vist sig, at det ikke kunde lade sig gøre, idet hverken Justitsministeriet eller Handelsministeriet har været tilbøjeligt til at anse et saadant Forhold for strafbart, og hvis man derfor vil beskytte Betegnelsen cand. polyt., cand. theol. eller en hvilken som helst anden Betegnelse, som tilkendegiver, at de paagældende har faaet en vis Uddannelse og har aflagt en vis Prøve, ja, saa maa man gaa til en ny Lovgivning paa dette Omraade. Men derfor bliver der jo slet ikke Tale om Eneret paa at udføre en vis Virksomhed, saaledes som Sagførere, Tandlæger og mange andre, som udmærket godt kunde nævnes her, har det. Det er en Lovgivning, som udelukkende refererer sig til det, der omtales i § 1.

Jeg vil derfor tro, at det ærede Medlem, naar han ikke har noget imod, at Betegnelsen „cand. polyt.“, som tilkendegiver, at vedkommende har taget Eksamen fra den tekniske Højskole her i Landet, Polyteknisk Læreanstalt, bliver beskyttet, heller ikke har noget imod, at en hvilken som helst anden Betegnelse, som tilkendegiver, at vedkommende har aflagt en bestemt Prøve, bliver det. Saadan er det